

Ministru kabineta noteikumu normas par elektroenerģijas obligātā iepirkuma īstenošanu – elektroenerģijas pašpatēriņa kontroli un pārkompensācijas aprēķinu – atbilst Satversmes 64. pantam

2019. gada 18. aprīlī Satversmes tiesa ir pieņēmusi spriedumu lietā Nr. 2018-16-03 “Par Ministru kabineta 2009. gada 10. marta noteikumu Nr. 221 “Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu un cenu noteikšanu, ražojot elektroenerģiju koģenerācijā” 91., 92., 98. un 99. punkta, 8. pielikuma 2. punkta un Ministru kabineta 2010. gada 16. marta noteikumu Nr. 262 “Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamās energoresursus, un cenu noteikšanas kārtību” 63.⁸ punkta pēdējā teikuma, 106., 107., 113. un 114. punkta, 10. pielikuma 2. punkta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 64. pantam”.

Apstrīdētās normas

Ministru kabineta 2009. gada 10. marta noteikumu Nr. 221 “Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu un cenu noteikšanu, ražojot elektroenerģiju koģenerācijā” (turpmāk – Noteikumi Nr. 221):

91. punkts paredz, ka Noteikumu Nr. 221 28.² punktu¹ piemēro ar 2019. gada 1. jūniju.

92. punkts paredz, ka Noteikumu Nr. 221 29.4. apakšpunktu² piemēro ar 2019. gada 1. jūliju.

¹ Noteikumu Nr. 221 28.² punkts nosaka: “Komersants, kurš ieguvīs tiesības pārdot koģenerācijā saražoto elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros, iesniedz sistēmas operatoram, tirgotājam un ministrijai komersanta apliecinātu šo noteikumu 28.¹ punktā minēto principiālo elektriskā pieslēguma shēmu. Tirgotājs pēc šo noteikumu 24. punktā minētā līguma stāšanās spēkā uzsāk koģenerācijas elektrostacijā koģenerācijā saražotās elektroenerģijas iepirkumu, ja komersants ir iesniedzis sistēmas operatoram, tirgotājam un ministrijai šo noteikumu 28.¹ punktā minēto principiālo elektriskā pieslēguma shēmu. Ja koģenerācijas elektrostacijā veiktas izmaiņas, komersants nodrošina, ka sistēmas operatoram, tirgotājam un ministrijai tiek iesniegta komersanta apliecināta, faktiskajai situācijai atbilstoša šo noteikumu 28.¹ punktā minētā principiālā elektriskā pieslēguma shēma.”

² Noteikumu Nr. 221 29.4. apakšpunkts nosaka: “Ja koģenerācijas elektrostacijai, kurā saražoto elektroenerģiju pārdod obligātā iepirkuma ietvaros, ir vairāki pieslēgumi sistēmas operatora tīklam, katrā stundā aprēķina elektroenerģijas daudzumu, ko veido starpība starp sistēmas operatora tīklā nodoto un no sistēmas operatora tīkla saņemto elektroenerģiju visu sistēmas pieslēgumu ietvaros saskaņā ar šo noteikumu 28.¹ punktā minēto principiālo elektriskā pieslēguma shēmu.”

98. punkts nosaka: “Komersanti, kuri līdz 2019. gada 1. jūnijam ir uzsākuši koģenerācijas elektrostacijā koģenerācijā saražotās elektroenerģijas pārdošanu obligātā iepirkuma ietvaros, līdz 2019. gada 1. jūnijam iesniedz sistēmas operatoram, tirgotājam un ministrijai šo noteikumu 28.¹ punktā minēto principiālo elektriskā pieslēguma shēmu.”

99. punkts paredz, ka gadījumā, ja komersanti nav izpildījuši šo noteikumu 98. punktā minētās prasības, tirgotājs ar 2019. gada 1. jūliju pārtrauc koģenerācijā saražotās elektroenerģijas iepirkumu obligātā iepirkuma ietvaros. Tirgotājs atsāk koģenerācijā saražotās elektroenerģijas iepirkumu obligātā iepirkuma ietvaros ar nākamā pilnā kalendāra mēneša pirmo datumu pēc šo noteikumu 28.¹ punktā minētās principiālās elektriskā pieslēguma shēmas iesniegšanas sistēmas operatoram, tirgotājam un ministrijai.

8. pielikuma 2. punkts paredz koģenerācijas elektrostacijas kopējo kapitālieguldījumu iekšējās peļņas normas aprēķina formulu.

Ministru kabineta 2010. gada 16. marta noteikumu Nr. 262 “Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamos energoresursus, un cenu noteikšanas kārtību” (turpmāk – Noteikumi Nr. 262):

63.⁸ punkta pēdējā teikumā noteikts, ka par atbalsta perioda sākumu ir uzskatāms brīdis, kad ražotājs sācis izmantot tiesības, kas piešķirtas saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likuma 29. pantu.

106. punkts noteic, ka Noteikumu Nr. 262 56.³ punktu³ piemēro ar 2019. gada 1. jūniju.

107. punkts paredz, ka Noteikumu Nr. 262 56.¹ un 57.¹ punktu⁴ piemēro ar 2019. gada 1. jūliju.

³ Noteikumu Nr. 262 56.³ punkts nosaka: “Komersants, kurš ieguvies tiesības pārdot no atjaunojamiem energoresursiem saražoto elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros, iesniedz sistēmas operatoram, publiskajam tirgotājam un ministrijai komersanta apliecinātu šo noteikumu 56.² punktā minēto principiālo pieslēguma shēmu. Publiskais tirgotājs pēc šo noteikumu 56. punktā minētā līguma stāšanās spēkā uzsāk elektrostacijā saražotās elektroenerģijas iepirkumu, ja komersants ir iesniedzis sistēmas operatoram, publiskajam tirgotājam un ministrijai šo noteikumu 56.² punktā minēto principiālo pieslēguma shēmu. Ja elektrostacijā veiktas izmaiņas, komersants nodrošina, ka sistēmas operatoram, publiskajam tirgotājam un ministrijai tiek iesniegta komersanta apliecināta, faktiskajai situācijai atbilstoša šo noteikumu 56.² punktā minētā principiālā pieslēguma shēma.”

⁴ Noteikumu Nr. 262 56.¹ punkts nosaka: “Publiskais tirgotājs obligātā iepirkuma ietvaros iepērk tikai saražotās elektroenerģijas pārpalikumu, kas atlicis pēc elektroenerģijas izlietošanas elektrostacijas darbības nodrošināšanai atbilstoši šo noteikumu 56.² punktā minētajai elektrostacijas principiālajai pieslēguma shēmai. Ja elektrostacijai ir

113. punkts nosaka: “Komersanti, kuri līdz 2019. gada 1. jūnijam ir uzsākuši no atjaunojamiem energoresursiem saražotās elektroenerģijas pārdošanu obligātā iepirkuma ietvaros, līdz 2019. gada 1. jūnijam iesniedz sistēmas operatoram, publiskajam tirgotājam un ministrijai šo noteikumu 56.² punktā minēto principiālo pieslēguma shēmu.”

114. punkts paredz, ka gadījumā, ja komersanti nav izpildījuši šo noteikumu 113. punktā minētās prasības, publiskais tirgotājs ar 2019. gada 1. jūliju pārtrauc no atjaunojamiem energoresursiem saražotās elektroenerģijas iepirkumu obligātā iepirkuma ietvaros. Publiskais tirgotājs atsāk saražotās elektroenerģijas iepirkumu obligātā iepirkuma ietvaros ar nākamā pilnā kalendāra mēneša pirmo datumu pēc šo noteikumu 56.² punktā minētās principiālās pieslēguma shēmas iesniegšanas sistēmas operatoram, publiskajam tirgotājam un ministrijai.

10. pielikuma 2. punkts paredz elektrostacijas kopējo kapitālieguldījumu iekšējās peļņas normu aprēķina formulu.

Augstāka juridiskā spēka norma

Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 64. pants: “Likumdošanas tiesības pieder Saeimai, kā arī tautai šinī Satversmē paredzētā kārtībā un apmēros.”

Lietas fakti

Lieta ierosināta pēc divdesmit 12. Saeimas deputātu (turpmāk – pieteikuma iesniedzējs) pieteikuma. Pēc pieteikuma iesniedzēja ieskata, ar apstrīdētajām normām tiek nepamatoti pieļauts pārmērīgs valsts atbalsts elektroenerģijas ražošanai koģenerācijā un no atjaunojamiem energoresursiem. Proti, ar apstrīdētajām normām esot nepamatoti noteikts atliekošs pārejas periods pašpatēriņa principa īstenošanas kontrolei, tādējādi atceļot vai atliekot likuma prasību izpildi par vairāk nekā gadu. Savukārt ar izmaiņām

vairāki pieslēgumi sistēmas operatora tīklam, saražotās elektroenerģijas pārpalikumu, kas atlicis pēc elektroenerģijas izlietošanas elektrostacijas darbības nodrošināšanai, katrā stundā aprēķina kā elektroenerģijas daudzumu, ko veido starpība starp sistēmas operatora tīklā nodoto un no sistēmas operatora tīkla saņemto elektroenerģiju visu sistēmas pieslēgumu ietvaros saskaņā ar šo noteikumu 56.² punktā minēto principiālo pieslēguma shēmu.”

Savukārt šo noteikumu 57.¹ punkts paredz: “Elektroenerģiju, kas nepieciešama elektrostacijas darbības nodrošināšanai, komersants drīkst patērēt un pirkt, izmantojot pieslēgumu sistēmas operatora tīklam.”

pārkompensācijas regulējumā esot pieļauts nepamatoti liels atbalsts elektroenerģijas komersantiem, jo pārkompensācijas aprēķinos neesot ņemts vērā viss komersantam sniegtais valsts atbalsts un citi ienākumi. Tā rezultātā arī visiem elektroenerģijas galalietotājiem proporcionāli savam elektroenerģijas patēriņam esot jāsedz nepamatoti liels obligātā iepirkuma komponentes maksājums.

Pieteikuma iesniedzējs uzskata, ka apstrīdētās normas neatbilst Satversmes 64. pantam. Tās esot izdotas *ultra vires*, jo ar tām Ministru kabinets esot izlēmis Saeimas kompetencē esošus jautājumus un apstrīdētās normas neatbilstot pilnvarojošo likumu normu saturam un mērķim. Ministru kabinets neesot izpildījis likumdevēja prasību, ka elektroenerģijas galalietotājiem elektroenerģija tiek piegādāta par pamatotām cenām.

Tiesas secinājumi

Satversmes tiesa norādīja, ka atbilstoši parlamenta virsvadības principam ir pieļaujams tas, ka Ministru kabinetam tiek piešķirtas pilnvaras likuma ieviešanai dzīvē nepieciešamo normu izstrādāšanai. Savukārt Saeimas pienākums ir pašai likumdošanas kārtībā izlemt visus svarīgākos valsts un sabiedrības dzīves jautājumus. [9.]

Saeima Elektroenerģijas tirgus likumā ir paredzējusi elektroenerģijas ražotājiem tiesības pārdot un attiecīgi publiskajam tirgotājam pienākumu iepirkt obligātā iepirkuma ietvaros no atjaunojamiem energoresursiem un koģenerācijā saražotās elektroenerģijas atlikumu, kas palicis pāri pēc elektroenerģijas izlietošanas elektrostacijas vajadzībām, proti, noteikusi pašpatēriņa principu. Turklāt Saeima šajā likumā noteikusi, ka garantētās maksas un obligātā iepirkuma rezultātā radušās izmaksas par pamatotu cenu jāsedz visiem elektroenerģijas galalietotājiem. Savukārt šo prasību īstenošanas kārtības noteikšanai likumdevējs ir pilnvarojis Ministru kabinetu. [11.]

Līdz ar to Satversmes tiesa secināja, ka likumdevējs ir noteicis pašpatēriņa principu un prasību piegādāt elektroenerģiju tās galalietotājiem par pamatotu cenu, bet Ministru kabinetu pilnvarojis noteikt šo prasību īstenošanas kārtību. Ministru kabinets ir pilnvarots noteikt elektroenerģijas obligātā iepirkuma kārtību, kas aptver elektroenerģijas obligātā iepirkuma procedūras īstenošanu, obligātā iepirkuma uzraudzību un elektroenerģijas cenas noteikšanu. [11.-12.]

Satversmes tiesa atzina, ka, lai noskaidrotu, vai Ministru kabinets, pieņemot apstrīdētās normas, ir ievērojis likumdevēja piešķirto pilnvarojumu, tai jānoskaidro apstrīdēto normu saturs un mērķis un pēc tam jāizvērtē, vai Ministru kabinets, šīs normas pieņemot, ir rīkojies atbilstoši likumdevēja gribai. [12.]

Tiesas secinājumi par pašpatēriņa kontroli

Satversmes tiesa norādīja, ka valstij ir pienākums kontrolēt valsts atbalsta izmantošanu. Tas nozīmē, ka valstij ir jākontrolē arī pašpatēriņa principa ievērošana. [13.]

Satversmes tiesa konstatēja: kopš likumdevējs Elektroenerģijas tirgus likumā ir paredzējis valsts atbalsta sistēmu elektroenerģijas ražošanai, tās uzraudzības kārtība ir pastāvīgi pilnveidota. Tostarp Noteikumos Nr. 221 un Noteikumos Nr. 262 paredzēts, ka elektroenerģijas ražotājs iesniedz ikgadēju pārskatu, ar kura palīdzību Ekonomikas ministrija var kontrolēt, vai tiek ievērots pašpatēriņa princips. Turklāt ministrija ir tiesīga izveidot kontroles grupu, kas pēc nepieciešamības pārbauda elektrostaciju atbilstību tām noteiktajiem kritērijiem un komersanta sniegtās informācijas patiesumu. [13.]

Satversmes tiesa uzsvēra, ka valsts pārvaldes rīcībai jābūt tādai, lai tā savas funkcijas īstenotu pēc iespējas efektīvāk. Tādēļ iepriekš minētās tiesības jāīsteno tādējādi, lai nodrošinātu efektīvu kontroli pār pašpatēriņa principa ievērošanu. [13.]

Satversmes tiesa secināja, ka tādējādi jau pirms jauno prasību ieviešanas pastāvēja mehānisms, ar kuru bija iespējams kontrolēt pašpatēriņa principa ievērošanu, bet ar to nebija izdevies novērst visus gadījumus, kad tiesības pārdot elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros tika izmantotas negodprātīgi. Tādēļ ar Noteikumiem Nr. 214 un Noteikumiem Nr. 215 tika ieviests papildu kontroles mehānisms, lai novērstu gadījumus, kad tiesības pārdot elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros tiek izmantotas pretēji likumā noteiktajai prasībai ievērot pašpatēriņa principu. [13.]

Satversmes tiesa konstatēja, ka apstrīdēto normu, kas regulē pašpatēriņa kontroli, atbilstība Satversmes 64. pantam tiek apšaubīta tādēļ, ka tās paredz pārejas periodu papildu kontroles mehānisma ieviešanai. [13.3.]

Satversmes tiesa secināja, ka Ministru kabinets varēja noteikt pārejas periodu jauno administratīvo un tehnoloģiskās pielāgošanas prasību piemērošanai. Satversmes tiesa atzina, ka papildu kontroles mehānismu ieviešanai noteiktais pārejas periods nav arī nesamērīgi īss vai pārmēru ilgs, kas vairs neatbilstu regulējuma mērķiem, turklāt tas ievēro, ka jauno prasību neievērošanas gadījumā tiks liegtas tiesības pārdot elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros. [14.]

Satversmes tiesa uzsvēra, ka pārejas periodā, kas noteikts attiecībā uz regulējumu, ar kuru tiks ieviests pašpatēriņa principa ievērošanas kontroles papildu mehānisms, nav ierobežota nedz prasība ievērot pašpatēriņa principu, nedz arī atbildīgo institūciju pienākums efektīvi veikt nepieciešamās pārbaudes. Līdz ar to nav pamatots Pieteikuma iesniedzēja arguments, ka ar noteikto pārejas periodu ir atcelta vai atlikta likuma prasību izpilde vai radīti šķēršļi pārbaužu veikšanai attiecībā uz pagātnes periodiem. [14.]

Satversmes tiesa secināja, ka Ministru kabinets ar apstrīdētajām normām, kas regulē pašpatēriņa kontroli, ir pamatoti noteicis pārejas periodu tādas kārtības ieviešanai, saskaņā ar kuru elektroenerģijas ražotājiem, kuri vēlas pārdot elektroenerģiju obligātā elektroenerģijas iepirkuma veidā, būs jāiesniedz sistēmas operatoram, publiskajam tirgotājam un ministrijai elektrostacijas principiālā elektriskā pieslēguma shēma un publiskajam tirgotājam jāpārtrauc obligātais iepirkums, ja komersants tam noteiktajā termiņā šo shēmu neiesniedz. Tādējādi Ministru kabinets, pieņemot apstrīdētās normas, kas regulē pašpatēriņa kontroli, ir rīkojies likumdevēja noteiktā pilnvarojuma ietvaros. [14.]

Satversmes tiesa atzina, ka apstrīdētās normas, kas regulē pašpatēriņa kontroli, atbilst Satversmes 64. pantam. [14.]

Satversmes tiesas secinājumi par pārkompensācijas aprēķinu

Satversmes tiesa konstatēja, ka ar Noteikumiem Nr. 443 un Noteikumiem Nr. 444, ņemot vērā Eiropas Komisijas rekomendāciju novērst elektrostaciju pārkompensāciju, ir ieviests pārkompensācijas aprēķins attiecībā uz valsts atbalstu elektroenerģijas ražošanai, izmantojot atjaunojamos energoresursus, un elektroenerģijas ražošanai koģenerācijā. [15.]

Satversmes tiesa secināja, ka pārkompensācijas aprēķinā tiek ņemti vērā atbalsta maksājumi par elektrostaciju, kurus komersants saņēmis laikā, kad izmantojis saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likuma normām piešķirtās tiesības. No minētā izriet, ka apstrīdētās normas, kas regulē pārkompensācijas aprēķinu, neliek iekšējās peļņas normas aprēķinā ņemt vērā līdz Elektroenerģijas tirgus likuma spēkā stāšanās brīdim saņemto atbalstu. [15.]

Satversmes tiesa norādīja, ka Ministru kabineta pilnvarojuma robežas attiecībā uz pārkompensācijas aprēķinu nosaka likumdevēja prasība, ka elektroenerģija tās galalietotājiem piegādājama par pamatotu cenu. [15.1.]

Satversmes tiesa norādīja, ka vērtējums par to, tieši kāda apjoma valsts atbalsts nodrošinātu elektroenerģijas “pamatotu cenu”, ietver arī politiskas izšķiršanās. Tāpēc tā atgādināja, ka, no vienas puses, attiecībā uz politiskiem apsvērumiem likumdevējam ir plaša rīcības brīvība, taču, no otras puses, šī brīvība nav neierobežota. Likumdevējs nevar savu rīcības brīvību izmantot patvaļīgi vai pretēji vispārējiem tiesību principiem, citām Satversmes normām, tajā ietvertajām vērtībām un Eiropas Savienības tiesībām. [15.1.]

Satversmes tiesa secināja, ka atbalsts elektroenerģijas ražošanai koģenerācijā un no atjaunojamiem energoresursiem ir paredzēts tādēļ, lai veicinātu šādas elektroenerģijas ražošanu, kompensējot tās ražotājiem izmaksas un vienlaikus nodrošinot tiem saprātīgu peļņu. Tādējādi likumdevēja piešķirtais pilnvarojums noteikt pamatotu elektroenerģijas cenu izskatāmās lietas kontekstā nozīmē to, ka cenas veidošanas noteikumi ir jāparedz atbilstoši tiesību sistēmas prasībām un tādā apmērā, lai ar saprātīgām izmaksām veicinātu likumdevēja noteiktā valsts atbalsta mērķu sasniegšanu. [15.1.]

Elektroenerģijas tirgus Latvijā liberalizēts no 2007. gada 1. jūlija. Elektroenerģijas tirgus liberalizācija paredz brīvu konkurenci un tādējādi veicina ekonomiski pamatotas elektroenerģijas cenas veidošanos. Kopš minētā brīža valsts atbalsta maksājumi, kas ietekmē elektroenerģijas cenas veidošanos, ir piešķirami vien tiktāl, ciktāl ar tiem tiek nodrošināta valsts atbalsta mērķu sasniegšana. Turklāt brīvā tirgus apstākļos valsts piešķirts atbalsts elektroenerģijas ražotājiem var apdraudēt arī konkurenci Eiropas Savienības iekšējā tirgū. [15.2.]

Satversmes tiesa secināja, ka Ministru kabinets ar apstrīdētajām normām, kas regulē pārkompensācijas aprēķinu, ir izveidojis kārtību, kas paredz nākotnē novērst konstatēto pārkompensāciju elektroenerģijas ražotājiem, kuriem tā radusies, izmantojot Elektroenerģijas tirgus likumā paredzētās tiesības, un šis pārkompensācijas novēršanas mehānisms ir saskaņots ar Eiropas Komisiju. [15.2.]

Satversmes tiesa konstatēja, ka ar Elektroenerģijas tirgus likuma spēkā stāšanos paredzēts atvērt elektroenerģijas tirgu brīvai konkurencei, kā arī ieviest prasību, ka obligātā iepirkuma izmaksas jāsedz visiem elektroenerģijas galapatērētājiem. Tādējādi Satversmes tiesa secināja, ka tieši ar šā likuma spēkā stāšanos brīvas konkurences aspektā, kā arī tai aspektā, ka elektroenerģijas cenai, ko maksā elektroenerģijas galalietotāji, jābūt pamatotai, kļūst nozīmīga atsevišķu elektroenerģijas ražotāju pārkompensācija. [15.3.]

Papildus tam Satversmes tiesa konstatēja, ka Elektroenerģijas tirgus likuma sākotnējā redakcijā atklājas arī likumdevēja griba īpaši respektēt iepriekš atbilstoši Enerģētikas likuma normām komersantiem piešķirtās tiesības. Tādējādi tas bija tieši likumdevēja mērķis – saglabāt iepriekš atbilstoši Enerģētikas likumam piešķirtās tiesības. Savukārt Ministru kabineta pilnvaru apjoms ir ierobežots ar likumdevēja noteiktajām rīcības brīvības robežām. [15.3.]

Satversmes tiesa konstatēja, ka Ministru kabineta izstrādātā pārkompensācijas aprēķina mērķis ir paredzēt tādu kārtību, kas ļautu nākotnē novērst gadījumus, kad komersanti saņemtu kopumā pārmērīgu valsts atbalstu. Ministru kabinets ir izveidojis tādu pārkompensācijas novēršanas regulējumu, kas ļauj efektīvi aprēķināt un atbilstoši ilgtspējīgas attīstības principam prognozēt samērīgu peļņu elektroenerģijas ražotājiem un attiecīgi pamatotu elektroenerģijas cenu tās galalietotājiem. [15.3.]

Satversmes tiesa norādīja, ka valsts darbībai jābūt vērstai uz ilgtspējīgu attīstību, tostarp ilgtspējīga tiesiskā regulējuma izstrādi. Tāpēc tiesiskais regulējums, kas turpmāk veicina ilgtspējīgu un drošu elektroenerģijas ražošanu, atbilst valsts ilgtspējīgas attīstības prasībai. [15.3.]

Satversmes tiesa secināja, ka Ministru kabinets saskaņā ar valsts ilgtspējīgas attīstības principu ir samazinājis valsts atbalsta maksājumus tā, lai tie atbilstu valsts atbalsta mērķiem un valsts atbalsts tiem elektroenerģijas ražotājiem, kuri to saņēmuši atbilstoši Elektroenerģijas tirgus likuma normām un no sabiedrības līdzekļiem, nebūtu pārmērīgi liels. Tādējādi ar šo regulējumu, atbalstot elektroenerģijas ražošanu no atjaunojamiem energoresursiem un koģenerācijā, tiek ekonomēti sabiedrības finanšu līdzekļi. [15.3.]

Satversmes tiesa atzina, ka Ministru kabinets, pieņemot apstrīdētās normas, kas regulē pārkompensācijas aprēķinu, ir rīkojies atbilstoši augstāka juridiska spēka tiesību normām un vispārējiem tiesību principiem, kā arī saprātīgi un samērīgi ar sasniedzamajiem konkrētā valsts atbalsta mērķiem. Tādējādi Ministru kabinets ir ievērojis likumdevēja piešķirto pilnvarojumu noteikt pamatotu elektroenerģijas obligātā iepirkuma cenu. [15.3.]

Līdz ar to Satversmes tiesa atzina, ka arī apstrīdētās normas, kas regulē pārkompensācijas aprēķinu, atbilst Satversmes 64. pantam. [15.3.]

Satversmes tiesa nosprieda:

atzīt Ministru kabineta 2009. gada 10. marta noteikumu Nr. 221 “Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu un cenu noteikšanu, ražojot elektroenerģiju koģenerācijā” 91., 92., 98. un 99. punktu, 8. pielikuma 2. punktu un Ministru kabineta 2010. gada 16. marta noteikumu Nr. 262 “Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamos energoresursus, un cenu noteikšanas kārtību” 63.⁸ punkta pēdējo teikumu, 106., 107., 113. un 114. punktu un 10. pielikuma 2. punktu par atbilstošu Latvijas Republikas Satversmes 64. pantam.

Satversmes tiesas spriedums ir galīgs un nepārsūdzams, tas stāsies spēkā tā publicēšanas dienā. Spriedums tiks publicēts oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis” Satversmes tiesas likuma 33. panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā.

Sprieduma teksts ir pieejams Satversmes tiesas mājaslapā:
http://www.satv.tiesa.gov.lv/web/viewer.html?file=/wp-content/uploads/2018/08/2018-16-03_Spriedums.pdf#search=

Relīze sagatavota ar mērķi veicināt izpratni par Satversmes tiesā izskatāmajām lietām. Tā nav uzskatāma par nolēmuma daļu un nav saistoša Satversmes tiesai. Spriedumi, lēmumi un cita informācija par Satversmes tiesu atrodama tiesas mājaslapā www.satv.tiesa.gov.lv.

Ketija Strazda

Satversmes tiesas priekšsēdētājas palīdze

Ketija.Strazda@satv.tiesa.gov.lv,

67830749, 26200580